

**Agust
Ensesa
Bonet**
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Furot

Sauvignon Blanc 2010

És un altre vi blanc monovarietal, elaborat en aquest cas amb un cep, el Sauvignon Blanc, que es caracteritza per la seva aroma potent i atractiva, sobretot quan és de la darrera collita. El Furot 2010 és un vi goc pàl·lid per la seva joventut, amb una aroma elegant i exòtica. Recorda la fruita tropical madura. En boca és sedós i atractiu, amb una acidesa fresca.

El seu prolongat contacte amb les seves lies més fines li aporta llarga persistència amb intensa aroma. Fa un bon maridatge amb plats exòtics com unes gambes al curry. Preu aproximat: 6 euros.

El celler elaborador: El vi Furot Sauvignon Blanc 2010 pertany al Grup Olivada, elaborador també dels caves Freixa Rigau i els vins Rigau Ros, amb De-

nominació d'Origen Empordà. A Vilamaniscla, als peus de l'Albera, es conreen les vinyes que produeixen els vins Finca Furot de criaça i reserva de gran qualitat. Del mateix grup també cal destacar els vins Masia Olivada, de la D.O. Catalunya, per la seva bona relació qualitat preu. Per a més informació: www.grupoliveda.com i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

Gironins del segle XIX

Col·leccionar museus

El portal Giromus reuneix centres i col·leccions gironines

**Xavier
Romero**

Una de les eines al servei del col·leccionisme més importants de les que hem vist fins ara, i a més ben nostra perquè afecta exclusivament les comarques gironines, és el portal Giromus, un web gratuït que ofereix diversos serveis relacionats amb els museus i les col·leccions privades més destacades que hi ha a la demarcació. Giromus està creat per l'Associació Cultural i Divulgativa Gironina, un ens sense ànim de lucre que té per finalitat la difusió de les entitats museístiques i les seves activitats culturals i pedagògiques, l'ànima del qual és Joan Mitjà, que compta amb l'estreta col·laboració de la periodista Sandra Florensa, entre d'altres.

Aquesta aventura es va iniciar el juliol de l'any 2005 i ha estat reconeguda per diferents mitjans, entre ells pel **Diari de Girona**, amb la concessió l'any 2008 del primer premi com a millor portal informatiu i cultural de les comarques gironines. D'altra banda, un bon nombre d'entitats públiques, privades i periodístiques li ofereixen el seu suport d'una manera o una altra, per mantenir aquesta font informativa, ja convertida en una eina cabdal del col·leccionisme i la museística de les comarques gironines.

A www.giromus.cat, s'hi troben diversos apartats, com el de Museus per localitats, per temàtiques, tots els museus, agenda d'actes, activi-

tats per a les escoles, personatges, entitats, i notícies diverses relacionades amb aquest món cultural. A Personatges, per exemple, hi ha les dades biogràfiques i una àmplia entrevista amb erudits com Tomàs Mallol –museu del cinema–, Antoni Escubedo –museu de la ciència–, Salvador Claret –museu de l'automòbil–, Vicenç Folgado –museu de la moto–, i d'altres.

En el capítol de localitats i relacionats alfabèticament per comarques i municipis, podem visitar i informar-nos de 130 ens diferents, de les més diverses temàtiques i tendències; alguns d'ells perfectament visitables i amb una personalitat diguem-ne professional, així com col·leccions privades sense una infraestructura o un muntatge similar als anteriors, però en la majoria dels casos úniques en el seu gènere, i amb serioses possibilitats de poder assolir un nivell museístic en un futur no gaire llunyà, depenent de circumstàncies com la disponibilitat de recursos humans i materials de llurs propietaris, de les ajudes, o del temps lliure necessari per acabar de bastir una col·lecció.

El portal ha estat millorat a primers d'any, i la tècnica actual possibilita una gran quantitat d'enllaços i comunicacions que faran que el navegant, tota aquella persona curiosa que vulgui ampliar coneixements, es trobi aquí com a casa, gaudint d'una gran quantitat d'informacions.

Josep Planella Bayell

Un home i una dona sopen a la taula del costat del finestral. Fa la impressió que porten junts una eternitat. Els silencis els delaten. Ell ha acabat el primer plat primer i ara s'entreté llegint l'etiqueta del vi:

—Aquí diu que tenen bodegues a Xile, tu! Quines ganes d'anar lluny a fer vi!

Sense aixecar els ulls del plat, ella li respon: «Però si tota la vida han fet vi, aquella gent, home! Més d'un català s'hi va fer d'or».

Josep Planella Bayell va néixer a Blanes en una data incerta del segle XIX. La primera informació contrastada sobre la seva biografia correspon al 1902, quan ja havia deixat la seva població natal per instal·lar-se a Xile. Al país sud-americà, Planella Bayell va dedicar-se al comerç de vins. Inicialment ho va fer treballant per l'empresa «La Parra». Ben aviat, però, va preferir establir-se pel seu compte. Les seves aptituds per al món dels negocis es van traduir en ràpids èxits i esdevingué amo de dos magatzems de vins.

Paral·lelament, el 1918 va comprar una propietat rural a una zona anomenada Isla de Maipo que, malgrat el seu nom, està situada a l'interior del país, a una seixantena de quilòmetres de la capital. Isla de Maipo és un dels territoris vitivinícoles més fructífers de Xile i des d'allà Planella Bayell va poder desenvolupar encara amb més intensitat les seves activitats comercials. L'any 1930 va fer un nou pas en la seva carrera empresarial a l'adquirir una nova finca a La Florida. Actualment és una de les comunes de Santiago amb més habitants, però durant el primer terç del segle XX era una zona més aviat despoblada, dominada sobretot per explotacions agràries. La Florida és a tan sols una vintena de quilòmetres del centre de la capital i aquesta proximitat amb el nucli administratiu va permetre que Josep Planella Bayell s'impliqués molt en les organitzacions de catalans i espanyols que funcionaven a Santiago. En aquest sentit val la pena destacar la seva participació en el Centre Català. Algunes fonts fins i tot afirmen que el va arribar a presidir però no s'ha pogut confirmar aquest extrem. El mateix passa amb la companyia d'assegurances «La Catalana» i la Societat Immobiliària del Círculo Español.

Malauradament, algunes de les dades principals se'n escapen. Com ara la data exacta de la seva defunció. S'estima que va ser a mitjans del segle XX a Xile, la terra que el va acollir el 1902.

**Xavier
Carmaniu
Mainadø**
Historiador
i periodista